

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Evsebii Nierembergii Madritensis Ex Societate
lesv De Adoratione In Spiritv Et Veritate Libri Qvatvor**

Nieremberg, Juan Eusebio

Antverpiæ, 1631

Cap. XV. Quòd amanda sit incomprehensibilis bonitas Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46187)

DE ADOR. IN SPIRITV ET VER. LIB. IV. 433
desiderant respicere : quo desiderio plus &
crebrius recreari oportet , quàm respiratio-
ne cor.

CAPVT XV.

*Quòd amanda sit incomprehensibilis
bonitas Dei.*

Quid tibi, & mihi, qui sum abyssus ma-
litiæ, ô Bonitatis pelagus, vt me ames?
Similis similem amat : quomodo tu optimus
diligis me pessimû? Ab omnibus pulchriora
diliguntur : tu pulcherrimus optas à me vilif-
simo & horribili amari. O amor mundi, quid
tibi & mihi, qui debeo esse odium & horror
mundi? Quid est, quòd mihi præcipias te a-
mare? cur opus erat hoc mandare? quid est,
quòd roges & sollicites tot artibus? O sollici-
tatio & vox dulcissima, Fili præbe mihi cor
tuum! ô petitio surdis hominibus repetita!
in singulis creaturis temet exhibes, prospici-
endus passim per naturæ transfennam, hac
amabilissimâ postulatione liquefcens, dum
requiris me. In omni creaturâ occurris mihi,
vt per omnes id petas; toties amorem tuum
erogans, & amorem meum rogans. Quam-
cumque fenestram aperiã, ades amator,
stans post parietem, respiciens per fenestras,
prospiciens per cancellos. Si videam, si au-
diam,

E e   diam,

434 IO. EVSEBII NIEREMBERGII
diam, si odor, si sapiam; ecce adest facies
tua decora, vox tua dulcis, & odor Dei mei,
& fauus cum melle tuo: ubique conue-
nior de amore. Si quatuor aut quinque viri
graues affeuerent aliquid & hortarentur ad
opus aliquod, nemo non faceret, aut crederet:
quomodo non audio omnes creaturas ad-
hortantes me ad amorem Dei mei? cum tot
affeuerent venustatem eius, quare non cre-
dam? Si specie rerum illecti homines deos
illas putauerunt; quantum his Dominator om-
nium speciosior es? speciei enim generator
hæc omnia constituis.

Omnia amorem tuum & pulchritudinem
mutis clamoribus, & inuisibilibus coloribus,
obiectant. Sed quæ vox aut imago, notitiam
tui dabit? Non possunt creaturæ te pingere:
ex omni earum perfectione lituram tantum
cognosco. Quis ergo es, aut ubi, Pulcher mi;
qui cum ubique mihi adsis, nullibi te inue-
nio; & cum omnia sis, nihil omnium te pu-
to? Pro imagine tuâ se obiectant mihi crea-
turæ; sed ego ænigma existimo. Non es, Do-
mine mi, id quod designant te esse: quæ li-
cet non mentiantur, taliter te indicant, ut
non sis id quod prædicant verè. Ita quæsiui
quem diligit anima mea; quæsiui illum, &
non inueni. Surgam, & circuibo mundum
per vicos naturarum & plateas cælorum. In-
terrogau

DE ADOR. IN SPIRITV ET VER. LIB. IV. 435
terrogavi formas rerum, concentus melodia-
rum, odores aromatum, sapes mellitorum,
amplexus charorum; & dixerunt, Non su-
mus dilectus tuus: ille fulget, vt non capiat
locus; sonat, vt non ferat ventus; olet, vt non
spargat flatus; sapit, vt non noceat fames;
hæret, vt non separet fastidium. Interrogavi
terram, & respondit, Non sum ego: si cæli
cælorum non capiunt illum, quid me rogas?
Interrogavi mare, & contremuit dicens,
Non sum; maior abyssus est, & pertransiri
nequit. Interrogavi cælum, & dixit, Non
sum Deus tuus: ascendit vltra. Si vos non
estis creaturæ, dicite mihi aliquid de illo.
Responderunt mihi vigiles mentes, & custo-
des spiritus mundi, Ipse fecit nos, quære il-
lum super nos. Paululum cum pertransissem
eos, inueni quem diligit anima mea, non in-
ueniens illum in creaturis. In hoc solo video
& inuenio te, ô lumen in medio positum,
quòd non possum te inuenire nec videre:
nam quomodo assequar quod incomprehen-
sibile est? Fuge, fuge Dilecte mi: in hoc te
consequar, quia fugis me: plus nosco de te,
quantum noui non te posse noscere; plus ac-
cedo ad tui notitiam, quantum recedis à
meo captu. In lectulo, & quiete anguli mei,
per noctes quæsiui quem diligit anima mea.
Nox est, respectu tui, splendor rerum ve-

Ee 2   nusta-

nustarum : nox est decor cælorum ; nox est ipsa solis pulchritudo , claritas , & quæuis alia , non dicam creata , sed falsò excogitata venustas. Si singulæ stellæ fulgerent plusquam sol , quot atomi illuminantur à sole , & arenæ sunt maris , & ipse sol toties excederet stellas plusquam modò , sorderet præ te , nec appareret , velut sidera nunc in præsentia solis non videntur.

Sed quid affero deformes has pulchritudines visibilium , & rusticas formas etiam solis , & æthiopes luces ? Conferamus illas spirituales & candidas , cuius talis est decor , vt cum deuotissimo Patri Ioanni Fernandio nostræ Societatis affuisset Angelus Dei ; eum intuitus præ lætitiâ , deficiebat , & se ipsum capere non potuit ; atque affirmavit quæcumque pulchra in mundo essent , huius comparatione deformia & tetra fore. Finge igitur pulchritudinem eius Angeli toties maiorem , quot atomi in aëre , & singulos Angelos eâdem pulchritudine præditos ; & cum sint millia millium , seu pænè non sit numerus illorum , totam hanc pulchritudinem omnium conglomera in vnum solum : turpis & obscura esset coram pulchritudine Dei ; nec dico videretur vnus atomus , sed nihil. O cor meum , quomodo non te euellis post tantum decorem , & ardes ad immensam il-

lam

lam lucem? O duritia & grauitas cordis mei plus quàm ferrei, si non te eleuat & trahit immensus hic magnes amoris!

Sed forténe tu Domine es illa claritas, & decus quod confingo, ad quod tanta infinities illuminati solis & Angeli lux tenebræ essent? Minimè; sed infinities pulcher: nec post tantam lucem te video, licet splendidissimus sis. Tantùm scio illam claritatem te non esse, quia caligo ad te collata esset: qualis autem sis, ignoro; tuum lumen me excæcat: dum magis fulget, relinquit me caligantem. Sed numquam te video clariùs, quàm in hac caligine; nec nisi in hac nocte meridionali vmquam inuenio diem verum, antiquum dierum; clarum mihi, quia in totâ obscuritate, & mediâ nocte. O amor æterne, accipe iam cor & amorem meum. Sed quid inquam accipe, si tu rapuisti: quid iubes, vt cor meum tibi præbeam, si iam excordasti me; non in vno crine aut oculo tuo, sed in nullo lumine meo, & multo crimine. Excordasti me, quia tantus es, vt te non videam: excordasti me, quia cùm te pusillus offendissem, vis à me quantus es amari. Sed tu Domine, qui vulnerasti cor meum bonitate tuâ, eâdem infundes oleum misericordix tuæ, vt sanes vulnera peccatorum meorum.

E e 3   O

O Deus abscondite, si ignoratus places mihi supra omnia quæ scio, quid facies cum te coram & palam sciam? eripe, euelle cor meum, accipe omne velle meum, nec mihi vnumquam restituas; nec permittas cultrum in manu amentis, sed retine cor amantis. Quid enim mihi est in cælo, & à te quid volui super terram? Gaudeo quòd defecit mihi cor meum, quia tu eripuisti illud. In te sit cor meum, quia in te thesaurus meus. O Deus cordis mei, quia iam es Dominus illius! Sed quia tu meus, quamuis defecit cor meum, non defecit cor melius: tu supplebis eius vires; tu es Deus cor meum, Deus pars mea, quæ defecit mihi. Cor scilicet meum eris in æternum: officia cordis mei imple. Ipse poteris velle pro me, & sollicitus esse, quæ mihi expediant; ego tantum diligam te. Tu amabis me pro me, vt ego penitus amem te; vt nec amor mei impediatur. O felix iactura cordis, si Deus pro corde est!

CAPVT XVI.

*De superessentiali lumine sanctissimæ
Trinitatis.*

OLux clarissima diuinæ vnitatis, si tanta es, vt vmbra tuâ in creaturis lucens præstringas omnem intellectum, & caligare facias